

két, hanem az államháztartási jövedelmet gyarapítaná, s olyan új jövedelmi forrást nyitna meg az állam javára, amit eddig a magántőke kötött le a maga javára.

Egyebekben nyilvánvaló, hogy a demokratikus és szociálisan progresszív magyar városi lakosság nem tűrné tovább a háziurak önkényét és megszokott lakbéruszoráját, és demokratikus lakástörvényt és lakóvédelmet követelne a kormánytól.

De nyilvánvaló az is, hogy a földreform végrehajtása, az üzemi alkotmány megteremtése után nem volna fenntartható a városi bérházvagyon mai formája, ahol a feudálisztikus vagyonhalmozás szintén jelen van, s ennek a megszüntetése szintén szociális feladat. A városi bérháztulajdonosok osztályát, mely a testi és szellemi uzsoraszerű kihasználásával tartja fenn magát, [sic!] szintén meg kell szüntetni, miként a nagybirtokosok osztálya is megszűnt.

A demokratikus állam kötelessége polgárait ellátni egészséges és kényelmes lakással, s ezt csak abban az egyetlen esetben tudja sikerrel keresztülvinni, ha városi, illetve állami bérház-monopóliumot teremt, és a technikai felkészültségben rejlő nagy materiális lehetőségeket az állam, illetve népközösség javára érvényesíti, s ezt a legkockázatmentesebb jövedelmi forrást az állam számára biztosítja.

Ez a terv most a lerombolt magyar városok helyreállítása kapcsán aktuális, és zavar nélkül megvalósítható. Meg vagyok győződve, hogy az építőmunkások, építőmesterek, valamint a tervező építésszek is támogatnák a tervet, majd egzisztenciájukat szakmai tudásuknak megfelelően a mainál szilárdabb alapra fekteti.

Hasonló terveket kellene kapnod a népoktatás, a közigazgatás, jog és igazságszolgáltatás, pénzügyi gazdálkodás területeiről és más vonatkozásokban is.

Ennyit szükségesnek tartottam veled már most közölni, hogy gondolkozhass felette.

Abban a meggyőződésben vagyok, hogy dolgaid jól mennek, és rövidesen választást is megkapom.

Őszinte barátsággal köszönt régi híved

PIL 704. f. 81. ó. e. (eredeti)

83. MURÁNYI-KOVÁCS ENDRE KÁROLYI MIHÁLYHOZ

(Párizs, 1945. június 7.)

Mélyen Tisztelt Elnök Úr!

Szeretett Honfitársunk!

Május hó 21-i nb. levelének¹ ismertetését nagy érdeklődéssel kísérte a Magyar Függetlenségi Mozgalom Központi Bizottsága. Azt, hogy az Angliai Magyar Tanács, miután politikai feladatát beteljesítettnek látta, kimondta feloszlását, már tudtuk. Ez alkalommal azonban köszönetet kell mondanunk a feloszlott Tanácsnak és elsősorban Önnek mindazért a szolgálatért, amit az utóbbi években a magyar népért és az új, demokratikus Magyarorszáért tettek.

A MFM Központi Bizottsága nb. sorai kapcsán újra le kívánja szögezni, hogy nem folytatott soha és nem fog folytatni sohasem „ügynevezett immigráns vagy a régi emigráns alapokon nyugodó politikát”. A MFM mióta a Magyar Nemzeti Függetlenségi Front Magyarországon megalakult, mindig a hazai politikai front külföldi szervezetének tekintette magát, és amint bizonyára jól tudja, a franciaországi és belgiumi MFM kongresszusa kimondta, hogy a MNFF programját elfogadja és teljesen ennek az alapján áll.

Azt hisszük, hogy a külföldi magyarságnak olyan sajátos problémái vannak, amelyeknek megvizsgálása és megoldása közös irányítás mellett nem volna helytelen és nem

volna céltalan. Épp ezért találnók helyesnek még ma is egy Külföldi Tanács felállítását, mely ezekkel a problémákkal foglalkozna, és amint Ön is kifejezte, a különböző országokban élő magyarság propaganda és adminisztratív tevékenységét összeegyeztetné. Reméljük, hogy erre a közeljövőben mód fog mutatkozni.

Annál is inkább, mert hisszük, hogy a külföldi magyarságnak a Magyar Nemzetgyűlésbe újonnan beválasztott képviselői nem fogják elfelejteni odahaza külföldön hagyott honfitársaikat, és ezeknek érdekét képviselni fogják a Nemzetgyűlésben, vagyis az egész nemzet előtt. Elnökünk, Bölöni György a maga részéről megígérte ezt.

Természetesen nem feledjük el, hogy a külföldi magyarság problémája csak egészen kis része a magyar problémának, és minden magyarnak első kötelessége ma az, hogy Magyarország újjáépítéséhez, a magyar demokrácia felépítéséhez minden erővel hozzájáruljon. Mi, a Magyar Függetlenségi Mozgalomba tömörült, demokratikusan érző és gondolkozó magyarok, még akkor is, mikor az illegalitásban francia és idegen bajtársaink oldalán közvetlenül Franciaország felszabadításáért küzdöttünk, valójában hazafelé gondoltunk és azzal a hittel, hogy a magyar nép felszabadításáért küzdünk.

Önnek, aki oly régen egyik nagy vezetője a magyarságnak felszabadításáért folytatott küzdelmében, abban a reményben küldi a MFM Központi Bizottsága üdvözlétét, hogy alkalmunk lesz még otthon együtt dolgozni Magyarország felépítésében, szellemi nevelésében, a magyar nép boldogságáért.²

PIL 704. f. 81. ó. e. (eredeti). Közl: KMVÍ II. 373-374.

¹ L. e kötet 73. sz. levelét.

² A „Mouvement pour l'Indépendance Hongroise” levélpapírján, aláírásban: az MFM főtükára.

84. LÉVY BÉLA HAVAS ENDRÉHEZ

(London, 1945. június 8.)

Kedves Havas,

Feleségemtől hallottam, hogy Károlyi gróf a végrendelet-tervezet beküldését kívánja. Én hónapokkal ezelőtt elkészítettem egy végrendelet-tervezetet a magyar vagyona vonatkozólag, és azt át is beszéltük hármashan az Elnök úrékkal. A tervezet, úgy látszik, elkallódott. Másolatot nem tartottam vissza. Akkor úgy volt, hogy a francia végrendeletet Mann dr. fogja elkészíteni, hogy ez megtörtént-e vagy sem, nem tudom. Mindenesetre eleget teszek a kívánságnak és beküldök három tervezetet. Azért van szükség háromra, mert mind a három jog, ti. az angol, a magyar és a francia jog intézkedései különbözők.

A magyar jog szerint a vagyon felének minden korlátozástól mentesen a gyermekekre kell szállnia; a francia jog szerint a gróf úr csak 1/3 felett rendelkezhetik. Végül az angol jog szerint mindent szabadon hagyhat, arra akire kívánja. A két leány csak tartást igényelhet, ha tartásra rászorul.

A tervezetek az Elnök úr végrendeleteit tartalmazzák. Hogy a Kegyelmes asszony hogy kíván rendelkezni, azzal nem vagyok tisztában; valamely hagyományról tett említést fiúunokája javára. Ez okból az ő végrendeleteivel csak akkor fogok foglalkozni, ha pontos információt kapok.

Arra kérem, őrizze meg ezt a levelet és a tervezetek egy példányát, hogy ne vesszen nyoma.

Sok szíves üdvözlettel

PIL 704. f. 81. ó. e. (eredeti)